

DOI 10.31718/2077-1096.20.4.180

УДК 378.247:61

Кітура О.Є., Невойт Г.В., Настрога Т.В.

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ**З ФАХУ «МЕДИЦИНА НЕВІДКЛАДНИХ СТАНІВ»**

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Вступ. В останні роки ми спостерігаємо суттєву трансформацію педагогічного процесу обумовлену впровадженням сучасних інформаційних технологій. Медична освіта потребує якісного, на сучасному світовому рівні навчання та постійного підвищення кваліфікації. Мета роботи. Проаналізувати досвід застосування дистанційних форм навчання лікарів-інтернів з фаху «Медицина невідкладних станів». Результати та їх обговорення. На кафедрі внутрішніх хвороб та медицини невідкладних станів був створений інформаційно-освітній простір, де здійснюється зберігання, обмін різноманітною освітньою інформацією за допомогою сучасних інформаційних та комунікаційних технологій, який включає в себе сайт кафедри та платформу ZOOM. Основними видами навчальних занять є: лекція, семінар, практичні заняття, консультації та самостійна робота. Самостійна робота забезпечується використанням навчальних матеріалів, які лікарі-інтерни отримують через Інтернет. Крім того, інтерактивне спілкування забезпечується за допомогою листування електронною поштою, платформи Viber. Впроваджені види контролю дозволяють оцінювати початковий та проміжний рівень знань, рівень знань, отриманих в процесі навчання. Оцінюючи результати дистанційного навчання лікарів-інтернів, необхідно відмітити достатній рівень оволодіння теоретичними знаннями, але недостатній рівень засвоєння практичних навичок. Це спонукає до пошуку нових форм викладання при дистанційному навчанні. Висновки: 1. Дистанційне навчання лікарів-інтернів з фаху «Медицина невідкладних станів» є ефективною альтернативною формою здобуття знань. 2. Вдосконалення методик проведення занять за дистанційною формою сприяє покращенню засвоєння теоретичного матеріалу. 3. Разом з тим, оскільки лікар з фаху «Медицина невідкладних станів» є клініцистом, дистанційна освіта не може розглядатися як пріоритетна, а лише як один із сучасних елементів навчання.

Ключові слова: дистанційне навчання, післядипломна освіта, телемедицина, інтернатура

Вступ

В останні роки ми спостерігаємо суттєву трансформацію педагогічного процесу обумовлену впровадженням сучасних інформаційних технологій [5]. У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року зазначається, що інформатизація професійно-технічної освіти, формування та впровадження інформаційного освітнього середовища, розробка педагогічних програмних засобів, створення систем дистанційної освіти та забезпечення доступу до світових інформаційних ресурсів є важливою умовою її модернізації [16]. На сучасному етапі у зв'язку з появою нових інформаційних технологій спостерігаються наступні зміни у системі освіти: формальний підхід до навчання замінюється когнітивним; один основний підручник з курсу замінюється можливістю вибрати з великого розмаїття джерел інформації; поява гіпертексту; використання різноманітних технологій і саме тих, що принесуть найбільшу вигоду здобувачам; навчаючі технології не повинні одна одну замінити, вони повинні доповнювати одна одну [18]. Інформатизація процесу освіти та новітні інформаційно-комунікаційні технології за умови повного їх використання та введення до освітнього процесу, докорінно змінюють перебіг життя суспільства [6]. Значного розвитку набули дистанційні форми навчання, які поєднують елементи очного, очно-заочного, заочного та вечірнього навчання на основі нових інформаційних технологій та систем мультимедіа. Середовище навчання характеризується тим, що учні

віддалені від викладача в просторі та (або) в часі, в той же час вони мають можливість спілкування за допомогою засобів телекомунікації [8].

Дистанційне навчання – це технологія, що базується на принципах відкритого навчання, широко використовує комп'ютерні навчальні програми різного призначення та створює за допомогою сучасних телекомунікацій інформаційне освітнє середовище для постачання навчального матеріалу та спілкування [4].

Галузь медицини, яка використовує телекомунікаційні та електронні інформаційні технології – це телемедицина. Вона вже є рутинним методом надання медичної допомоги на відстані як в терапевтичній, так і в хірургічній практиці. Зважаючи на ефективність даних технологій, продовжується їх удосконалення та активне застосування при дистанційному навчанні, особливо у вищих навчальних закладах [3].

Дистанційне навчання має свої переваги в порівнянні з очною чи заочною формою освіти за рахунок із більш зручної системи отримання інформації, використання сучасних інформаційних технологій. Використання інноваційних технологій, зокрема учбових платформ, електронних бібліотек, вебінарів, віртуальних та симуляційних конференцій, майстер-класів, он-лайн, тестувань, робить доступним якісне навчання для всіх. Індивідуальний темп та гнучкість навчання робить можливим здобувати знання без відриву від основного місця роботи у зручний час, що є також фінансово менш затратним. А також мобільність та комфортність, є одними із

значущих переваг дистанційних форм навчання [7].

В той же час існують певні труднощі із впровадженням дистанційного навчання в рутинний учбовий процес. Це пов'язано, в першу чергу із труднощами по розробці ресурсів, для забезпечення високоякісного навчання. Також ефективність дистанційного навчання може знижуватися внаслідок недостатньо тісної взаємодії між викладачем та учнем, відсутності мотивації та самодисципліни для самостійного навчання, недостатнього технічного оснащення чи низького рівня комп'ютерної грамотності у здобувачів освіти [1]. Також здобувачі дистанційної освіти відчують дефіцит практичних занять. Крім того, сьогодні залишається проблематичним аутентифікація користувача при перевірці рівня знань [4].

Тому дистанційні форми навчання більш прийнятні для спеціалістів, які вже мають певний рівень знань та прагнуть підвищити свою кваліфікацію [14] і знайшли широке розповсюдження в післядипломній освіті.

На сьогодні досить дискусійним залишається питання про використання дистанційних форм навчання в медичних вузах. Медична освіта, одна з небагатьох, яку не можливо отримати заочно. Вона передбачає не тільки засвоєння певного обсягу знань, а й оволодіння практичними навичками, що можливо за умови тісної співпраці між викладачем та учнем біля ліжка хворого. Можливість теоретичної підготовки в дистанційній формі сьогодні вже не викликає сумнівів. Численні дослідження показали високу ефективність використання електронних навчальних систем із засобами візуалізації при засвоєнні учбового матеріалу. Це обумовлено активізацією роботи одночасно обох півкуль головного мозку, і як наслідок відбувається творче та професійне зростання лікаря [12]. А чи можливо навчити майбутнього лікаря клінічному мисленню на відстані?

Медична освіта потребує якісного, на сучасному світовому рівні навчання та постійного підвищення кваліфікації. Адже освіта лікаря не завершується після закінчення вищого навчального закладу, а триває протягом всього професійного життя. В сучасних реаліях наукові знання примножуються високими темпами, тому лікар повинен постійно вчитися, бути інформованим щодо важливих відкриттів в галузі медицини, володіти актуальною інформацією щодо нових підходів в лікуванні та діагностиці.

Для медичної післядипломної освіти важлива висока ступінь відповідальності, сильна мотивація до вдосконалення своїх знань і умінь. Дана освітня система спрямована на покращення теоретичних і практичних навичок випускників вищих медичних навчальних закладів, підвищення ступеня їх готовності до самостійної професійної діяльності, поглиблення знань за обраною спеціальністю, обмін досвідом між колегами відповідної спеціальності [10]. Тому впровадження ін-

новаційних форм навчання в медичну післядипломну освіту є необхідним.

Сучасні реалії, обумовлені пандемією COVID-19, дали новий поштовх розвитку дистанційної освіти, спонукаючи до пошуку ефективних методик викладання клінічних дисциплін.

Протягом багатьох десятиліть формувалась система медичної освіти, яка оптимально поєднувала технології засвоєння нової інформації з відпрацюванням практичних навичок. Враховуючи ефективність даного підходу, на наш погляд, доцільно взяти його за основу, додавши можливості сучасних телекомунікаційних та комп'ютерних технологій. Тому дистанційна освіта в медичних вузах повинна включати проведення лекцій, семінарських та практичних занять, а також індивідуальні телемедичні консультації.

Мета роботи

Проаналізувати досвід застосування дистанційних форм навчання лікарів-інтернів з фаху «Медицина невідкладних станів».

Результати та їх обговорення

З метою забезпечення учбового процесу в умовах дистанційного навчання на кафедрі внутрішніх хвороб та медицини невідкладних станів був створений інформаційно-освітній простір, в якому організована взаємодія всіх учасників освітнього процесу, де здійснюється зберігання, обмін різноманітною освітньою інформацією за допомогою сучасних інформаційних та комунікаційних технологій [11,13,17]. Він включає в себе сайт кафедри та платформу ZOOM, яка забезпечує відеозв'язок з аудиторією в реальному часі. На сайті кафедри висвітлені матеріали щодо організації учбового процесу (тематичні плани лекцій, практичних та семінарських занять, розклади, анонси подій). Також надані освітні матеріали для підготовки до занять (методичні рекомендації, перелік рекомендованої до вивчення літератури, мультимедійні презентації лекцій, нормативні документи, посилання на бази даних, сайтів, довідкові системи, електронні ресурси). Також сайт містить посилання для переходу на зовнішні інформаційно-освітні ресурси.

Основними видами навчальних занять за дистанційною формою навчання є: лекція, семінар, практичні заняття, консультації та самостійна робота. Самостійна робота забезпечується використанням навчальних матеріалів, які лікарі-інтерни отримують через Інтернет.

Для проведення лекційних, семінарських та практичних занять використовуються сервіси платформи ZOOM. Вони безкоштовні, зручні у користуванні, значно розширюють можливості інтерактивного спілкування викладача з аудиторією. Завдяки зручному інтерфейсу та численним функціям, дуже легко не тільки представляти новий матеріал, але й перевірити ступінь його засвоєння. Крім того, під час відеоконференції

кожен з учасників може представити свою інформацію для спільного доступу. Одною з переваг платформи ZOOM є можливість запису відео конференцій та їх подальше зберігання. Це є основою для формування архіву відео лекцій, який можна використовувати при самостійному навчанні в режимі off line. Крім того, платформа ZOOM обладнана функцією «Кімната обговорення». Вона дає змогу проводити дискусія, вирішувати практичні завдання в окремих групах. Викладач має змогу заходити в окремі групи з метою спостереження, корекції навчального процесу або для участі у дискусії.

На дистанційних лекціях надається базовий тематичний матеріал, який буде більш детально розглянутий під час семінарів та опрацьований індивідуально. Викладення лекційного матеріалу супроводжується демонстрацією слайдів, мультимедійних презентацій, відеороликів. Під час проведення лекції слухачі мають можливість бачити та чути лектора, можуть задавати питання, приймати участь в дискусії, таким чином забезпечується зворотній зв'язок з аудиторією, що значно підвищує ефективність лекції.

Семінарське заняття, на відміну від лекції, передбачає більш активне залучення слухачів. Лікарі-інтерни самостійно готують мультимедійні презентації, доповіді на актуальні питання з конкретної тематики. Використання системи ZOOM робить можливим активне спілкування між всіма учасниками освітнього процесу.

Практичні заняття за дистанційною формою навчання передбачають телемедичні консультації по реальним хворим, клінічні конференції. Клінічною базою кафедри являється КП «Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Полтавської обласної ради» складовою частиною якого є дистанційно-діагностичний (телемедичний) центр. Телемедичні послуги, відповідно до законодавчих документів, – дистанційні медичні консультації, консилиуми, контроль фізіологічних параметрів організму пацієнта, проведення діагностичних і лікувальних маніпуляцій, обмін результатами обстеження пацієнта, інші медичні послуги, а також медичні відеоконференції, медичні відеосемінари, медичні відеолекції, що здійснюються у вигляді обміну електронними повідомленнями з використанням телекомунікацій [9]. Використання телекомунікаційних технологій робить можливим безпосередній контакт з ведучими вітчизняними та зарубіжними спеціалістами: телемедицина, відеоконференції, телефонні консультації, on-line навчання [2]. Дистанційно-діагностичний (телемедичний) центр КП «Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Полтавської обласної ради» має можливість отримувати інформацію щодо динаміки стану пацієнта, дистанційно брати участь в обговоренні клінічних випадків, проводити дистанційні (телемедичні) консультації вузькими спеціалістами у територі-

ально віддалених медичних установах, проводити консилиум та приймати рішення щодо лікування при територіальній віддаленості один від одного та від пацієнта; забезпечує навчання та обмін досвідом між лікарями різних лікувальних закладів країни та зарубіжжя шляхом проведення веб-конференцій, надає цілодобовий доступ до архівів у текстовому, аудіо та відео форматах (знімки, записи, результати досліджень та оглядів) [15].

Таким чином, залучення в освітній процес можливостей дистанційно-діагностичного (телемедичного) центру забезпечує застосування теоретичних знань, здобутих під час лекцій та семінарських занять, на практиці. Лікарі-інтерни мають можливість приймати активну участь у лікувально-діагностичному процесі.

Необхідно відмітити, що дистанційне навчання спонукає лікарів-інтернів до більш активної самостійної роботи по отриманню теоретичних знань та оволодінню практичними навичками. Тому головною функцією викладача є постійний моніторинг освітнього процесу та своєчасна його корекція. Впроваджені види контролю дозволяють оцінювати початковий та проміжний рівень знань, рівень знань, отриманих в процесі навчання. Для цього створена база тестових завдань, ситуаційних клінічних задач, підбірки результатів лабораторного та інструментального обстеження. Усі види контролю можуть здійснюватися дистанційно з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема відеоконференцзв'язку. Дистанційна форма навчання сприяє об'єктивному, не залежному від викладача оцінюванню знань лікарів-інтернів, мотивуючи їх до самостійного вирішення поставлених задач з використанням сучасних інноваційних технологій, що сприяє підвищенню їх соціальної та професійної активності.

Крім того, інтерактивне спілкування між викладачем та інтерном забезпечується за допомогою листування електронною поштою, платформи Viber. За допомогою електронної пошти викладач проводить розсилку теоретичних матеріалів за темою, питань для самоперевірки, посилає на електронні ресурси та отримує результати самостійної роботи лікарів-інтернів. Спілкування за допомогою платформи Viber дозволяє швидко вирішувати нагальні проблеми, давати відповіді на питання, своєчасно корегувати навчальний процес. Таке спілкування дозволяє підтримувати постійний зв'язок між викладачем та учнем.

Оцінюючи результати дистанційного навчання лікарів-інтернів, необхідно відмітити достатній рівень оволодіння теоретичними знаннями, але недостатній рівень засвоєння практичних навичок. Це спонукає до пошуку нових форм викладання при дистанційному навчанні. Крім того, обмеження спілкування лікарів-інтернів між собою та з викладачем не сприяє розвитку комунікативних навичок, навичок роботи в команді.

Висновки

1. Дистанційне навчання лікарів-інтернів з фаху «Медицина невідкладних станів» є ефективною альтернативною формою здобуття знань.

2. Вдосконалення методик проведення занять за дистанційною формою сприяє покращенню засвоєння теоретичного матеріалу.

3. Разом з тим, оскільки лікар з фаху «Медицина невідкладних станів» є клініцистом, дистанційна освіта не може розглядатися як пріоритетна, а лише як один із сучасних елементів навчання.

Перспективи подальших досліджень

В подальшому передбачається удосконалення методик дистанційного навчання слухачів курсів тематичного удосконалення.

Література

1. Abdullayev SG. Problemy otsenki effektivnosti distantsionnogo obucheniya [Problems of assessing the effectiveness of distance learning]. Informatsionnyye tekhnologii modelirovaniya i upravleniya. 2009;4(56): 484–92 (Russian).
2. Agranovich NV, Khodzhaian AB, Sokhach AY, Shchetin EV. Distantsionnoye obucheniye kak sovremennaya forma obucheniya meditsinskikh kadrov [Distance learning as a modern form of training for medical personnel]. Meditsinskiy vestnik Severnogo Kavkaza. 2012; 2:90-2 (Russian).
3. Ahranovich NV, Khodzhaian AB. Vozmozhnosti y effektivnost distantsyonnoho obucheniya v medytse [Possibilities and effectiveness of distance learning in medicine]. Fundamentalnye yssledovaniya. 2012; 3-3:545-7 (Russian).
4. Andrusenko NV. Dystantsiine navchannia v Ukraini [Distance learning in Ukraine]. In: Lishchynska LB, editor. Navchannia yak suchasna osvitiina tekhnolohiia [Learning as a modern information technology] : materialy mizhvuzivskoho vebinaru, Vinnytsia, 31 bereznia 2017 r.; Vinnytsia: VTEI KNTEU; 2017. P. 7-9 (Ukrainian).
5. Basic Medical Education WFME Global Standards for Quality Improvement. The 2012 Revision. WFME Office. University of Copenhagen: Denmark; 2012. 46 p.
6. Blazhko OO. Suchasni tendentsii rozvytku dystantsiinoho navchannia studentiv u VNZ [Modern tendencies of development of distance learning of students in the Higher educational institution]. In: Lishchynska LB, editor. Navchannia yak suchasna osvitiina tekhnolohiia [Learning as a modern information technology] : materialy mizhvuzivskoho vebinaru, Vinnytsia, 31 bereznia 2017 r.; Vinnytsia: VTEI KNTEU; 2017. p.10-1 (Ukrainian).
7. Devterova ZR. Sovremennye podkhody k orhanyzatsyy i upravleniyu dystantsyonnym obucheniyem [Modern approaches to organizing and managing distance learning]. Humanyzatsiya obrazovaniya. 2010;1:58-63 (Russian).

8. Koshelev YA. Dystantsyonnoe obrazovaniye v sisteme sovremennoho zdavoookhraneniya: realnost y perspektivy [Distance education in the modern healthcare system: reality and prospects]. Medytzynskiy almanakh. 2010; 1(10): 48-53 (Russian).
9. Kostrikov AV. Informatyzatsiia sfery okhorony zdorovia. Naukove zabezpechennia ekonomichnoho rozvytku, pravovoho rehuliuvaniia i upravlinnia v ahropromyslovomu kompleks [Informatization of the sphere of health care. Scientific support for economic development, legal regulation and management in the agro-industrial complex]. International scientific and practical conference, Poltava, PDAA, March 29, 2019. P.204-6 (Ukrainian).
10. Kukharenko VM. Rozvytok dystantsiinoho navchannia na suchasnomu etapi [Development of distance learning at the present stage]. Naukovyi vistnyk Natsionalnoi akademii statystyky, obliku ta audytu. Zb. nauk. Prats.2012;2:117–21 (Ukrainian).
11. Kukharenko VN. Innovatsii v e-learning: massovyiy otkrytyy distantsionnyy kurs [Innovation in e-learning: a massive open distance course]. Vysshnye obrazovaniye v Rossii. 2011;10: 93–9 (Russian).
12. Kupriyanova IN, Chemezov SA. [Internet]. Distantsionnoye obrazovaniye kak sredstvo razvitiya vysshego poslediplomnogo meditsinskogo obrazovaniya [Distance education as a means of developing higher postgraduate medical education]. Meditsina i obrazovaniye v Sibiri 2010; 2. Available from: <http://ngmu.ru/cozo/mos/archive/index.php?number=28>.
13. Lobatenko KD, Savchenko MV. Model adaptivnoho kontroliiu znan [Model of adaptive knowledge control]. In: Tovazhniakohko LL, editor. Informatsiini tekhnolohii: nauka, tekhnika, tekhnolohiia, osvita, zdorovia [Information technologies: science, engineering, technology, education, health]: tezy dopovidei XXII mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii, Ch. III, Kharkiv, 15-17 zhovtnia 2014 r.; Kharkiv: NTU «KhPI»; 2014. p. 71 (Ukrainian).
14. Musabekova SA, Kostyleva OA, Nygyzabayeva RZh, Zhuravlev SN, Kotov EA. O roli distantsionnogo obucheniya v sisteme poslevuzovskogo meditsinskogo obrazovaniya [On the role of distance learning in the system of postgraduate medical education]. Vestnik Karagandinskogo universiteta. Seriya «Pedagogika». 2017; 3(87): 34-41(Russian).
15. Oksak HA. Telemedytstyna yak forma yakisnoho nadannia medychnykh posluh [Telemedicine as a form of quality medical services]. Visnyk sotsialnoi hihieny ta orhanizatsii okhorony zdorovia Ukrainy. 2019; 2(80): 115-9 (Ukrainian).
16. Pro Natsionalnu stratehiyu rozvytku osvity v Ukraini na period do 2021 roku [Internet]: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 25.06.2013 № 344/2013 [On the National Strategy for the Development of Education in Ukraine for the period up to 2021 [Internet]: Decree of the President of Ukraine of 25.06.2013 № 344/2013]. Available from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>
17. Savchenko NV. Ispolzovaniye interaktivnogo sayta v kurse diskretnoy matematiki [Using an interactive site in a discrete mathematics course]. In: Kravtsya VO ta and Serkova OA, editor. Kafedra sistem informatsii [Department of Information Systems]. Kh.: Tov. «Shchedra sadiba plyus»; 2014. P.135–9 (Russian).
18. Tsiuman HM. [Internet]. Dystantsiine navchannia: sutnist, tsili, pryntsyipy, osoblyvosti, vymohy. Prohramne zabezpechennia ta administruvannia navchalnoho protsesu pry DN [Distance learning: essence, goals, principles, features, requirements. Software and administration of the educational process in distance learning]. Available from: <https://ukrainetoday.jimdo.com/dystantsiine-navchannia>.

Реферат

ОСОБЕННОСТИ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ врачей-интернов по специальности «медицины неотложных состояний» Китупа О.Е., Невоит А.В., Настрога Т.В.

Ключевые слова: дистанционное обучение, последипломное образование, телемедицина, интернатура

Введение. В последние годы мы наблюдаем существенную трансформацию педагогического процесса, обусловленную внедрением современных информационных технологий. Медицинское образование нуждается в качественном, на современном мировом уровне обучения и постоянного повышения квалификации. Цель работы. Проанализировать опыт применения дистанционных форм обучения врачей-интернов по специальности «Медицина неотложных состояний». Результаты и их обсуждение. На кафедре внутренних болезней и медицины неотложных состояний было создано информационно-образовательное пространство, где осуществляется хранение, обмен разнообразной образовательной информации с помощью современных информационных и коммуникационных технологий, которое включает в себя сайт кафедры и платформу ZOOM. Основными видами учебных занятий являются: лекция, семинар, практические занятия, консультации и самостоятельная работа. Самостоятельная работа обеспечивается использованием учебных материалов, которые врачи-интерны получают через Интернет. Кроме того, интерактивное общение обеспечивается с помощью переписки по электронной почте, платформы Viber. Внедренные виды контроля позволяют оценивать начальный и промежуточный уровень знаний, уровень знаний, полученных в процессе обучения. Оценивая резуль-

таты дистанционного обучения врачей-интернов, необходимо отметить достаточный уровень овладения теоретическими знаниями, но недостаточный уровень усвоения практических навыков. Это побуждает к поиску новых форм преподавания при дистанционном обучении. Выводы: 1. Дистанционное обучение врачей-интернов по специальности «Медицина неотложных состояний» является эффективной альтернативной формой получения знаний. 2. Совершенствование методик проведения занятий по дистанционной форме способствует улучшению усвоения теоретического материала. 3. Вместе с тем, поскольку врач по специальности «Медицина неотложных состояний» является клиницистом, дистанционное образование не может рассматриваться как приоритетная, а лишь как один из современных элементов обучения.

Summary

PECULIARITIES OF DISTANCE TRAINING OF INTERN DOCTORS IN THE SPECIALITY "EMERGENCY MEDICINE"

Kitura O.E., Nevoit G.V., Nastroga T.V.

Key words: distance learning, postgraduate education, telemedicine, internship

Introduction. In recent years, we have observed tremendous transformations in the pedagogical process due to the introduction of modern information technologies. Medical education requires high-quality, up-to-date world-class training and continuing professional development. The purpose of this work is to analyze the experience of using distance learning forms for intern doctors in the specialty "Emergency Medicine". **Results and discussion.** The Department of Internal Medicine and Emergency Medicine has created an information and educational domain providing the storage, updating and exchange of various educational information that include the website of our department website and the ZOOM platform. The main types of training are: lectures, seminars, practical classes, consultations and independent work. Independent work is provided by the using educational materials that interns receive via the Internet. Interactive communication is also done via e-mail, the Viber platform. The elaborated types of control enable to assess the initial and intermediate levels of knowledge gained through the learning process. Having evaluated the results of distance learning in interns, we can conclude the interns do demonstrate satisfactory level of theoretical knowledge, but their level of practical skills have been assessed as unsatisfactory. This encourages searching for new forms of distance learning. Thus, distance learning of interns in the specialty "Emergency Medicine" is an effective alternative form of theoretical knowledge acquisition. Improving the methods of conducting online classes helps to improve the assimilation of theoretical material. 3. However, since the doctors in the field of «Emergency Medicine» are clinicians, distance education can not be considered a priority, but only as one of the elements of training.